

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Josefa Straky, soudce Karla Ulíka a soudkyně Johany Jandusové ve věci

žalobce: nezletilý **B. D. S.**
bytem X
zastoupen Mgr. Danielem Slavíkem, advokátem
sídlem Francouzská 2450, 272 01 Kladno

proti

žalované: **Základní škola a Mateřská škola Kladno, Norská 2633**
sídlem Norská 2633, Kročehlavy, 272 01 Kladno

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované spočívající v nerozhodnutí o přijetí žalobce k základnímu vzdělávání v žalované škole, konkrétně do její Montessori třídy na odloučeném pracovišti Pařížská 2249, Kladno,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 1 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal ke zdejšímu soudu dne 28. 8. 2025 žalobu na ochranu proti nečinnosti žalované jakožto správního orgánu podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“).
2. Z obsahu podání vyplývá, že žalobce byl rozhodnutím ředitelky žalované ze dne 25. 4. 2025, č. j. 4ZSK/0676/2025, přijat k základnímu vzdělávání. Nebyl však zařazen do jím požadované Montessori třídy na odloučeném pracovišti Pařížská 2249, Kladno.
3. Proto podal proti rozhodnutí žalované odvolání. Krajský úřad Středočeského kraje (dále „krajský úřad“) rozhodnutím ze dne 24. 6. 2025, č. j. 075945/2025/KUSK, rozhodnutí žalované ze dne 25. 4. 2025 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Z odůvodnění vyplývá, že podle krajského úřadu žalobce měl být s ohledem na stanovená kritéria zařazen do Montessori třídy.

4. Po vrácení věci byla podle žalobce žalovaná nečinná, nerozhodla v intencích zrušujícího rozhodnutí krajského úřadu, naopak usnesením ze dne 23. 7. 2025 nezákonně přerušila řízení do 31. 10. 2025, proti čemuž žalobce taktéž podal odvolání.
5. Dne 27. 8. 2025 podal žalobce podnět ke krajskému úřadu na ochranu proti nečinnosti žalované, v němž namítal, že žalovaná o přijetí žalobce nerozhodla, ačkoliv již uplynula zákonná 30denní lhůta. Žalobce krajskému úřadu navrhl, aby sám postupem podle § 80 odst. 4 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, věc převzal a rozhodl místo nečinné žalované.
6. Krajský úřad vydal dne 28. 8. 2025 pod č. j. 119936/2025/KUSK příkaz, v němž konstatuje, že žalovaná byla povinna po zrušení jejího předchozího rozhodnutí vydat nové rozhodnutí do 24. 7. 2025. Podle § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu krajský úřad přikázal nečinné žalované, aby „bezodkladně, nejpozději však do 1. 9. 2025 učinila potřebná opatření ke zjednání nápravy a v předmětné věci vydala rozhodnutí“.
7. Podle žalobce pak žalovaná ještě dne 28. 8. 2025 vydala pod č. j. 4ZSK/0676/2025 nové rozhodnutí, kterým žalobce přijala k základnímu vzdělávání, ovšem opět nikoliv do Montessori třídy na pracovišti Pařížská 2249, Kladno. Z odůvodnění žalobcem přiloženého rozhodnutí vyplývá, že podle žalované žalobce nevyhověl stanoveným kritériím pro zařazení do této třídy. V reakci na zrušující rozhodnutí krajského úřadu ze dne 24. 6. 2025 žalovaná požádala zřizovatele o navýšení kapacity pro žalobce, této žádosti však nebylo vyhověno.
8. Žalobce má za to, že žalovaná nedbala předchozího zrušujícího rozhodnutí krajského úřadu. Proto žalobce podal obratem dne 28. 8. 2025 i proti tomuto jejímu dalšímu rozhodnutí odvolání. Podle něj je jisté, že jej krajský úřad zruší ze zcela identických důvodů jako předchozí rozhodnutí žalované.
9. Žalobce navrhuje, aby soud uložil žalované povinnost vydat do 3 dnů rozhodnutí, že se žalobce přijímá k základnímu vzdělávání v žalované škole, konkrétně do její Montessori třídy na odloučeném pracovišti Pařížská 2249, Kladno.

Posouzení věci soudem

10. Soud nejprve podotýká, že – i s ohledem na níže vyložené závěry – neshledal, že by k podání žaloby nezletilým bylo třeba souhlasu opatrovnického soudu [viz rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 22. 7. 2021, č. j. 10 As 123/2021-41].
11. Ačkoli podle § 46 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), rozhoduje o přijetí k základnímu vzdělávání ředitel školy, žalovaným správním orgánem je škola samotná (viz rozsudek NSS ze dne 2. 5. 2012, č. j. 1 As 35/2012-40, odst. 18).
12. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
13. Z hlediska přípustnosti žaloby musí žalobce v prvé řadě tvrdit, že je žalovaný správní orgán nečinný ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s.
14. Ve světle závěrů rozšířeného senátu NSS vyslovených v rozsudku ze dne 21. 11. 2017,

č. j. 7 As 155/2015-160, č. 3687/2018 Sb. NSS (viz zejména jeho odst. 63) však k založení podmínky řízení spočívající v žalobním tvrzení o nečinnosti nestačí zcela libovolné tvrzení, ale musí jít o tvrzení přípustitelné (plausibilní). Citovaný rozsudek rozšířeného senátu byl sice zrušen Ústavním soudem, tento závěr však nebyl závěry Ústavního soudu dotčen (blíže viz např. usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 12. 2019, sp. zn. III. ÚS 3540/19, odst. 14–15). Rozšířený senát tento závěr vyslovil v kontextu zásahové žaloby, s ohledem na totožnou konstrukci obou žalobních typů (srov. § 79 odst. 1 a § 82 s. ř. s.) tyto závěry nutně dopadají i na nečinnostní žalobu (viz Kadlec, O.: § 79 *Žalobní legitimace a účastníci řízení*. In: Kühn, Z., Kocourek, T. a kol.: *Soudní řád správní. Komentář*. Wolters Kluwer ČR, Praha 2019, str. 665, či rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2025, č. j. 51 A 2/2025-24, odst. 20). Pokud je tedy zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem k okolnostem nečinností ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., i kdyby byla tvrzení žalobce pravdivá, musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jelikož chybí podmínka řízení spočívající v přípustitelném (plausibilním) tvrzení nečinnosti správního orgánu.

15. A o právě takovou situaci jde i v této věci.
16. V nyní posuzované věci totiž žalobce sice podal žalobu na ochranu proti nečinnosti žalované podle § 79 a násl. s. ř. s., současně v ní však sám uvádí, že žalovaná již o přijetí žalobce rozhodla – byť nikoliv tak, jak si žalobce přál (byl sice přijat, ale nebyl zařazen do Montessori třídy). To sám žalobce dokládá k žalobě přiloženým rozhodnutím žalované ze dne 28. 8. 2025, č. j. 4ZSK/0676/2025. Jinými slovy žalobce podal nečinnostní žalobu v situaci, kdy ani sám plausibilně netvrdí, že je žalovaná nečinná a má povinnost vydat správní rozhodnutí. Naopak tvrdí (a dokládá), že žalovaná před podáním žaloby vydala správní rozhodnutí a že proti tomuto rozhodnutí podal odvolání.
17. Žalobce tedy přípustně (myslitelně) netvrdí, že je žalovaná nečinná ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s.
18. Ze žaloby plyne, že podle žalobce žalovaná vydala rozhodnutí ze dne 28. 8. 2025 již po překročení zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí. Nicméně řízení o nečinnostní žalobě neslouží a s ohledem na výrokové možnosti soudu dle § 81 odst. 2 s. ř. s. ani nemůže sloužit k tomu, aby soud výrokem deklaroval v minulosti existující nečinnost, která však byla ještě před podáním žaloby i podle tvrzení samotného žalobce odstraněna (viz např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14. 1. 2014, č. j. 7 Ans 10/2012-46, odst. 26).
19. Současně v řízení o nečinnostní žalobě není prostor k věcné polemice s vydaným správním rozhodnutím žalované. Soud může podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložit žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. Soud však v tomto typu řízení nemůže žalovanému uložit, jak má konkrétně rozhodnout (jak má znít výrok). Tam však ve skutečnosti úsilí žalobce směřuje, neboť petit i přinejmenším část argumentace míří nikoliv na to, aby žalovaná v řízení vydala nějaké rozhodnutí ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., resp. § 65 odst. 1 s. ř. s., ale aby rozhodla konkrétním způsobem – aby přijala žalobce do jím preferované Montessori třídy. K tomu však soud pravomoc v tomto typu řízení nemá (viz např. rozsudek NSS ze dne 26. 5. 2025, č. j. 1 As 31/2025-58, odst. 23, či rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2018, č. j. 9 Afs 303/2017-43, odst. 14).
20. V nastalé situaci je přiléhavou procesní obranou proti vydanému rozhodnutí žalované ze dne 28. 8. 2025, které žalobce považuje za nezákonné, právě odvolání, které žalobce neprodleně podal. O věci tak bude rozhodovat krajský úřad jako odvolací správní orgán, který v případě, že se s argumentací žalobce ztotožní, může poskytnout adekvátní ochranu jeho

právům.

21. Soud tak shrnuje, že žalobce ani myslitelně netvrdí, že je žalovaná škola nečinná ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., neboť sám v žalobě uvádí (a dokládá), že ještě před podáním žaloby ve věci rozhodla. Účelem nečinnostní žaloby je přinutit žalovaný správní orgán vydat správní rozhodnutí. Tohoto účelu však bylo i podle tvrzení samotného žalobce dosaženo ještě před podáním žaloby. Věcný přezkum podané nečinnostní žaloby tedy postrádá smysl a nemohl by jakkoli přispět k ochraně práv žalobce. Proto soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) pro chybějící podmínku řízení spočívající v přípustitelném tvrzení nečinnosti žalovaného správního orgánu.
22. Za popsané situace nebyl ani důvod, aby soud žalobce případně vyzýval ke změně žaloby na jiný žalobní typ (k tomu viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017-43, odst. 35). Z podání je totiž zřejmé, že žalobce se proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 8. 2025 brání přílehlavým procesním způsobem, tj. odvoláním (viz výše odst. 20). Pokud bude žalobce i následné rozhodnutí o svém odvolání považovat za nezákonné, může zvážit případné podání žaloby proti takovému rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. Stejně tak pokud bude krajský úřad v odvolacím řízení nečinný ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., může se po bezvýsledném vyčerpání prostředků ochrany proti jeho nečinnosti obrátit na soud s novou nečinnostní žalobou směřující vůči krajskému úřadu.
23. Z důvodu odmítnutí žaloby soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 věta první s. ř. s.).
24. Protože soud rozhodl bezodkladně o odmítnutí žaloby, nerozhodoval již samostatně o návrhu žalobce na předběžné opatření. Z tohoto důvodu soud současně podle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích rozhodl o vrácení soudního poplatku ve výši 1 000 Kč žalobci, který jej zaplatil při podání návrhu na předběžné opatření, neboť poplatková povinnost za takový návrh vzniká až v souvislosti s rozhodnutím soudu o něm (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, odst. 21). Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích soud vrátí zaplacený soudní poplatek ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. září 2025

Josef Straka v. r.
předseda senátu